

Tato bakalářská práce se zabývá svobodou projevu, jak ji formuluje Evropský soud pro lidská práva ve své rozhodovací praxi.

V úvodní části popisují nejvýznamnější normativní teorie médií a naznačují, jak se mohou odrážet v právním řádu. Ukáží, jak může mediální teorie ovlivňovat konkrétní rozhodnutí soudu. Ve své práci se věnují střetu práva volně šířit libovolné mediální obsahy a potřeby společnosti chránit se před projevy pravicového extremismu. Popisují úskalí vztahu demokratické společnosti a extremismu. Demokracie je založena na názorovém pluralismu, ale některé ideologie ji mohou ohrozit. Právo je prostředkem státní regulace lidského chování i v oblasti masových médií. Zamýšlím se nad tím, jak a zda může právo přispět k správnému fungování masových médií. Zmiňuji nejdůležitější instrumenty ochrany práva svobody projevu, a proč je důležitá právě Evropská úmluva o ochraně lidských práv.

Hlavním obsahem práce je analýza vybraných rozsudků ESLP. Na jednotlivých rozhodnutích ukazují, kdy, za jakých okolností a z jakých důvodů je možné omezit právo svobody projevu. Práce hledá odpověď na otázku, zda je postavení jednotlivce odlišné od postavení profesionálního žurnalisty, kdy a jakým způsobem je možné zpochybňovat většinou přijímaný výklad historie. Ptám se, jakou roli hraje různá forma, ve které je sdělení zveřejněno. Vysvětluji, v jakých oblastech je možnost státu omezit svobodu projevu jen minimální, a kdy naopak ospravedlnitelná.